

РЕШЕНИЕ

№ 5570

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 20.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **506** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето (ЗЗ) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) - В. против експертно решение (ЕР) № 0641/17.12.2012г. от зас. 191 на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК). Ответникът чрез процесуалния си представител и заинтересованата страна (ЗС) Н. Л. Ц. оспорват жалбата като неоснователна. ЗС Районно управление „Социално осигуряване” на Националния осигурителен институт – В. и [фирма] не изразяват становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес и в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Видно от приложения в преписката амбулаторен лист № 000727, на 02.08.2012г. в 8,30 часа ЗС Н. Ц. е била прегледана и е била поставен основна диагноза цистит; в листа е отбелязано издаване на болничен лист (БЛ) № 856569 за 14 дни, считано от 02.08.2012г. – деня на прегледа. На същата дата прегледът е вписан в личната амбулаторна карта, както и издаването на БЛ.

По неприложено в преписката искане е била извършена повторна медицинска експертиза № 163/27.08.2012г., която не е установила нередовност на БЛ. С писмо изх. № И-504/10.09.2012г. директорът на РИОСВ В. е поискал корекция на датата на началото на неработоспособността, посочена в БЛ, която да бъде променена на

03.08.2012г., тъй като предния ден служителката се била явила на работа. Това искане е било разгледано като жалба против БЛ от ТЕЛК за общи заболявания при [фирма] В.. Със свое ЕР № 3978/16.10.2012г. комисията е потвърдила БЛ, по съображения, че неработоспособността се установява от медицинската документация.

По жалба на директора на РИОСВ В. против това ЕР е постановено процесното ЕР, с което БЛ отново е потвърден по аналогични съображения, подробно изложени в мотивите на НЕЛК.

В хода на съдебното производство не се установяват нови обстоятелства. Експертизата на временната неработоспособност (ВНР) се извършва по реда на Глава втора от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ). Съгласно чл.6, ал.4 Н., При временна неработоспособност болничен лист се издава за времето от първия ден на настъпване на временната неработоспособност до нейното възстановяване или до установяване на трайно намалена работоспособност от ТЕЛК, независимо от това, дали по него ще се плати парично обезщетение, с изключение на случаите по [чл. 9, ал. 1 и 4](#). Съответно, посочва се в ал.1 на чл.9 НМЕ, че БЛ се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. Не се допуска издаване на болничен лист, в който датата на започването на отпуска е по-късна от датата на издаването му. Изключение се допуска само в случаите, когато временната неработоспособност е констатирана в деня, в който лицето е било на работа, независимо от отработените часове, или след изтичане на работното му време. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от следващия календарен ден, независимо че той може да е неработен за лицето. Изключение се допуска и в случаите, когато болничният лист е продължение. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от деня, в който лицето е следвало да се яви на работа по предхождащия болничен лист, независимо че той може да е неработен за лицето.

Третото изречение от посочения текст не може да бъде тълкуван изолирано и без логическата му взаимовръзка с останалата част от текста. Смисълът на предвиденото изключение е да уреди случаите на настъпила ВНР след като лицето вече е било започнало работа за деня. Настоящият случай не е такъв – несъмнено се установява от писмените доказателства в преписката, че тази ВНР е била настъпила още преди началото на работния ден. Ето защо, неприложимо е това изключение в случая, както не е налице и хипотезата по чл.9, ал.4 НМЕ. Следователно, към процесния БЛ са приложими общите правила, изключенията от които не могат да бъдат тълкувани разширително, тъй като процедурата по издаване и отчитане на БЛ е тясно свързана с функционирането на осигурителната система. Неоснователен е доводът на жалбоподателя за издаване на процесния БЛ в нарушение на правилата. ВНР е констатирана с прегледа на 02.08.2012г. и това е моментът, в който БЛ е следвало и е бил издаден, като е съставена и необходимата за целат медицинска документация. Изцяло неотносим към законосъобразността на БЛ, а съответно – процесното ЕР, е фактът на явяване на лицето на работа и времето на пребиваването му там, който факт се установява от показанията на изслушания по делото свидетел и представени писмени доказателства; същите не изясняват обстоятелства от значение за делото.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че ЕР е издадено от компетентен орган и в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, същото е в съответствие с

материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото разносните остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разносните и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - В. против експертно решение № 0641/17.12.2012г. от зас. 191 на Националната експертна лекарска комисия.

ОСЪЖДА Регионалната инспекция по околната среда и водите - В. да заплати на Националната експертна лекарска комисия сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: